

Overeenkomst betreffende migratie tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federatie van Rhodesia en Nyasaland, op 2 november 1955 te Salisbury en op 11 november 1955 te 's-Gravenhage ondertekend

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN EN VAN DE MINISTER ZONDER
PORTEFEUILLE

No. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 31 januari 1956.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 1 maart 1956.

's-Gravenhage, 31 januari 1956.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, eerste lid, der Grondwet, hebben wij de eer U Hoogedelgestrengte hiernevens over te leggen de tekst van de op 2 november 1955 te Salisbury en op 11 november 1955 te 's-Gravenhage ondertekende Overeenkomst betreffende migratie tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federatie van Rhodesia en Nyasaland (*Trb.* 1955, 160)¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestrengte aan te treffen een toelichtende nota bij genoemde overeenkomst.

Deze overeenkomst zal, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, slechts gelden voor Nederland.

*De Minister
zonder Portefeuille.*

J. LUNS.

*De Minister
van Buitenlandse Zaken a.i.,*

J. LUNS.

Toelichtende nota

Sedert de emigratie naar Rhodesia en Nyasaland onder auspiciën van de bij de wet ingestelde emigratie-organen aanging, is de verwachting, dat dit gebied voor Nederlanders aantrekkelijke vestigingsmogelijkheden in vele beroepen zou bieden, bevestigd.

Het is daarom verheugend, dat met de Regering van de Federatie van Rhodesia en Nyasaland een overeenkomst kon worden gesloten, welke deze emigratie zal vergemakkelijken.

De overeenkomst regelt in hoofdzaak de samenwerking tussen de voor de uitvoering der migratie in beide landen verantwoordelijke organen.

Hierbij is vooral gelet op de omstandigheid, dat de Federatie, in tegenstelling tot de meeste andere emigranten ontvangende landen, in Nederland geen vertegenwoordigers van haar immigratiedienst heeft gestationeerd, zodat de door deze dienst te nemen eindbeslissingen inzake emigratie-aanvragen van Nederlanders niet mede kunnen worden gegrond op de bevindingen van een persoonlijk onderhoud met de gegadigden. In de praktijk is daarom een werkwijze ontwikkeld, waarbij alle voor de eindbeslissing nodige gegevens door de Nederlandse Emigratiedienst worden verzameld en door tussenkomst van het Nederlandse Emigratiebureau in de Federatie aan de federale immigratie-autoriteiten worden voorgelegd. Met uitzondering van het nemen der eindbeslissing wordt derhalve de selectie-functie, welke normaliter wordt verricht door de immigratie-vertegenwoordiging in Nederland van het ontvangende land, uitgeoefend door Nederlandse emigratie-organen.

Voorts kan het Nederlandse Emigratiebureau in de Federatie ook aanvragen van Nederlanders, die niet beschikken over een werkgeversverklaring, ter beslissing aan de federale immigratie-autoriteiten voorleggen, indien het van oordeel is, dat de aanvrager na aankomst gemakkelijk in een passende werkkring kan worden geplaatst. In de praktijk conformeren genoemde auto-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter kennisneming door de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

riteiten zich vrijwel steeds aan het van Nederlandse zijde uitgebracht advies. Blijkt een tot de Federatie toegelaten emigrant te behoren tot een der in de „Immigration Act 1954” omschreven groepen „prohibited migrants” (analfabeten, geesteszieken, veroordeelden of asocialen), dan is Nederland gehouden de kosten van repatriëring van deze emigrant te betalen.

De artikelen (1) t/m (7) regelen de procedure, welke wordt toegepast bij bovenomschreven werkwijze. Deze werkwijze is in de praktijk bevredigend gebleken.

Aan de bevoegdheid, verleend ingevolge artikel (9), bestaat behoefte, daar veelvuldig op korte termijn afspraken tussen de beide migratiediensten moeten worden gemaakt.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

J. G. SUURHOFF.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. LUNS.

De Minister zonder Portefeuille,

J. LUNS.